

བོད་ཀྱི་ཕྱག་ས་ནང་རྩྭ་སྐོར།

藏兽医本草

邓世金 主编

中国农业科学技术出版社

བོད་ཀྱི་ཕྱག་སྐད་ནང་ཚུ་སྒྲེན།

藏兽医本草

邓世金 主编

中国农业科学技术出版社

图书在版编目 (CIP) 数据

藏兽医本草/邓世金主编. —北京: 中国农业科学技术出版社, 2008. 10
ISBN 978-7-80233-643-8

I. 藏… II. 邓… III. 藏医—兽医学—本草 IV. S853.7

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2008) 第 083418 号

责任编辑 梅 红

责任校对 贾晓红 康苗苗

出版者 中国农业科学技术出版社

北京市中关村南大街 12 号 邮编: 100081

电 话 (010) 82106630 (编辑室) (010) 82109704 (发行部)

(010) 82109703 (读者服务部)

传 真 (010) 82106636

网 址 <http://www.castp.cn>

经 销 者 新华书店北京发行所

印 刷 者 北京富泰印刷有限责任公司

开 本 850 mm × 1168 mm 1/32

印 张 12.125

字 数 300 千字

版 次 2008 年 10 月第 1 版 2008 年 10 月第 1 次印刷

定 价 30.00 元

版权所有 · 翻印必究

《藏兽医本草》

编 委 会

主 编：邓世金

编写人员：邓世金 黎荣秀

邓鑫钰 辛 颖

前 言

དགའ་ཚལ་

藏兽医药学是我国古老的科学文化技术遗产之一，也是我国传统兽医药学的重要分支。藏兽医药学随着藏区科学文化和畜牧业生产技术的进步而产生和发展。但是，在漫长的历史长河中，由于封建农奴社会的压制和剥削，使从事兽医的技术人员饱受欺凌、歧视，也剥夺了其接受科学文化教育的机会。因而对于在畜牧业生产中产生的经验、探索和生产技术的积累与提高受到了很大的制约，更不可能系统地记录和整理，使得藏兽医药这门宝贵遗产学科，多以零碎的材料笔记，或者口传心授散落在民间。

新中国成立后，党的民族政策和“百花齐放，百家争鸣”的方针，繁荣了民族地区经济文化，并为科学系统地整理民族特色的兽医药学提供了可能。笔者在从事畜牧兽医专业活动中，认识到藏兽医药学具有独特理论体系。即包括藏兽医哲学思想的阴阳学说、五行学说、专业理论的三体学说、三因素学说、七形学说及三废学说等，以及自成体系的药物分类、药性、功能应用和药物的剂型与配制方法，在药物生产实践中还

出现了众多的偏方、单方和验方，如 1978 年获四川省科技成果三等奖的《藏兽医验方选》。因此，从 1986 年起开始向广大民间兽医和养畜群众学习，学习他们运用本草药物治疗畜禽疾病的宝贵经验，并大量搜集和整理藏兽医学和藏兽医本草方面的资料。在四川省甘孜州畜牧局、甘孜州畜科所领导的支持和关心下，整理编著了医学理论部分——《藏兽医学基础》一书，获得了四川省人民政府的科技成果奖励。后来又利用下乡工作机会，先后深入色达、德格、石渠、甘孜、新龙、白玉、理塘和昌都地区的江达、丁青等县，又搜集了一些民间藏兽医本草的单验方，进一步充实了藏兽医本草的研究内容。经过反复修改，最终完成了《藏兽医本草》。本书搜集和整理了藏区民间兽医和养畜群众实际防治畜禽疾病的本草，按植物形态、药用部位、生长环境等分成菌藻类、农作物类、果实类、毒草类、旱生草类、湿生草类和灌木、乔木类七大类。主要根据民间兽医认识水平和用药习惯，以便于寻找和采收，目的在于为民间兽医、养畜群众及教学、科研单位提供临症和科研参考资料。

本书在编写过程中，四川省甘孜州色达县畜牧局、德格县畜牧局和西藏自治区昌都地区农牧局提供了大量的参阅资料，得到了四川省甘孜州畜牧局领导的大力支持和热情关怀，及其州、县畜牧兽医岗位上的同行们的鼓励。编者在此一并深表感谢！

由于编者写作水平不高，文献资料有限，实践经验不足，时间仓促，书中疏漏在所难免，望各位同行多加批评指正。

编者

2007 年 5 月

目录

དཀར་ཚགས།

绪言	བརྗོད་གཞི།	1
第一章	药物学基础 ལེལུདང་པོ། དངོས་ལུགས་མ་དེག་པའི་རྒྱུང་གཞི།	4
第一节	药味 མ་བཅད་དང་པོ། ལྷན་རོ།	6
第二节	药性 མ་བཅད་གཉིས་པ། ལྷན་གཤིས།	8
第三节	药物的功能 མ་བཅད་གསུམ་པ། ལྷན་གྱི་ཡན་རུས།	8
第四节	药物的分类 མ་བཅད་བཞི་པ། ལྷན་གྱི་རིགས།	15
第五节	药物的剂型 མ་བཅད་ཇུ་པ། ལྷན་གྱི་བཟོ་དཀྱིབས།	16
第六节	药物的剂量 མ་བཅད་རྒྱག་པ། ལྷན་གྱི་ཚད།	20
第七节	药物的采收与贮存 མ་བཅད་བདུན་པ། ལྷན་འཇུག་པ་དང་ཉར་ཚགས་ཀྱི་ལུགས།	20
第二章	植物类药 མ་བཅད་དང་པོ། ཕྱི་ཤིང་རིགས་ཀྱི་ལྷན།	23
第一节	菌藻类 ལེལུགཉིས་པ། ཤེས་དང་རྩ་རྩ་རིགས།	27
1.	牙扎更布 དབྱར་རྩ་དགུན་ཡམ།	27
2.	怕瓦角角 མ་བ་དགོ་དགོ།	28
3.	新夏母 ཤིང་གམ་	30
4.	果夏 ྐོ་ག།	32
5.	打拉谢 ལྷ་ཤེས།	34
6.	谷谢 ལུལུ་ཤེས།	37
7.	当布嘎啦 འདམ་ལུ་ག།	38
8.	赛什格 གཞེར་རྒྱུ།	40

第二节 农作物类	ས་བཅད་གཉེས་པ།	ལོ་རྒྱུ་རིགས་ཀྱི་སྐྱེ་ཁུངས་	42
1. 扎窝	བཟོ་		42
2. 嘎母	གཞུག་		44
3. 谷巴柔马	སྐབ་རྒྱལ་པ།		46
4. 力历贡布	ནི་ལེ་གང་ལ།		49
5. 布书芬	འབུ་ལུང་པ།		50
6. 甲地嘎保	ལྷག་མཉེན་རམ་གོ།		51
7. 乌索	ལུ།		53
8. 色吉麦多	གཤེར་མེ།		55
9. 外莫赛	འལ་མོ་མེ།		56
10. 哈洛麦朵	ཏཱ་ལོ་རྒྱལ་		57
11. 索玛拉扎	སོ་མ་རཱ།		58
12. 恰布子子曼巴	ཕྱོད་ཅི་ཅི་དམར་པོ།		60
13. 息乌色	ཅི་ལུ་ལ།		61
第三节 果实类	ས་བཅད་གསུམ་པ།	འབྲས་འཕུ་རིགས་ཀྱི་སྐྱེ་ཁུངས་	62
1. 达卡	ཏཱ་པ།		62
2. 康布	ཁམ་པ།		63
3. 叶尔玛	གཡེར་མ།		65
4. 察尔钟	ཚར་འབྲུམ།		67
5. 息绒	ཅི་ལུ་ལ།		68
6. 折才尔玛	འཛེར་མ།		69
7. 达布	ཏཱ་པ།		70
8. 傍折	པང་འབྲུམ།		72
9. 傍玛那保	པང་མཉེན་གཡོ།		73
10. 羔扭	གཞུང་པ།		74
11. 台原多吉	ཐལ་ཀའོ་རྗེ།		76
12. 折则	འབྲས་འཕྱི།		77
13. 诸小	སྐྱེ་ཁུངས་		78

14. 丝拉嘎保	ཟི་ར་དཀར་པོ།	80
15. 赛果	སེལ་པོ།	81
16. 索尔哇	སེག་ཀའ།	84
17. 基哇	རྒྱེའ།	85
18. 贡噶	གང་མགོ།	86
19. 察巴兴	ཀ་རྟ་ཀ་མི།	87
20. 加向汪秀	རྒྱ་གཞི་དབང་ལྷོ།	88
21. 贝折	བེ་འབྲས།	89
22. 切乌拉普	ཅིའུ་ལ་ལུ།	91
23. 丝拉那保曼巴	ཟི་ར་ནག་པོ་དམན་པ།	93
24. 随玛拉高	གཞེ་མ་རམག།	94
第四节 毒草类 མ་བཅུད་བཞི་པ། འུག་རྩ་རིག་ཀྱི་སྐབ་རྩམ།		95
1. 塔旁巴	ཐར་ཐུང་པ།	95
2. 惹加巴	རེ་རྩུག་པ།	97
3. 锁哇让杂	སྤོབ་ར་ཇ།	99
4. 唐冲挪保	ཐང་མཚམ་ནག་པོ།	100
5. 唐冲嘎保	ཐང་མཚམ་དཀར་པོ།	102
6. 浪汤则	ལར་ཐང་ཙེ།	102
7. 夺哇	དྲོའ།	103
8. 榜嘎	པོད་ཀའ།	106
9. 甲打斯哇	ཇུ་ཏྟག་མ་ཟིའ།	107
10. 崩朗	བོད་ནག།	109
11. 打青	ཏྟག་ཚེ།	111
第五节 旱生草类 མ་བཅུད་ལྔ་པ། ཐང་རྒྱེས་སྐབ་རྩ་རིག་ཀྱི།		112
1. 迥杂	ལྷོ་མ་ཙ།	112
2. 朱那	ཇུ་ནག།	114
3. 朱嘎确	ཇུ་དཀར་ཚོ།	117
4. 朱嘎尔	ཇུ་དཀར།	118

5. 基解嘎保 བར་རྩུང་པ། 119
6. 基解那保 གྱི་ལྷུ་ནག་པོ། 121
7. 洪轮 རྩོད་ལེན། 122
8. 塞晚 སྤང་དཀར་པ། 123
9. 拉尼尔 ར་མཚེ་པ། 126
10. 鲁堆多吉 ལུ་བུ་དུད་རྫོང་། 128
11. 勒多道吉曼巴 ལུ་བུ་དུད་རྫོང་རྩོད་མན་པ། 132
12. 俄嘎 རྩོ་མ། 133
13. 俄杜摩牛 རྩོ་དགུ་མོ་རྩུང་། 136
14. 尼哇 རྩོ་པ། 137
15. 阿勃卡 ཨ་བྱི་ཀ། 140
16. 榜别 སྤང་ལྷོ་མ། 142
17. 则模 ལམི་མོག་ 145
18. 如打 རུ་རྩོ། 147
19. 陆眉 ལུག་མིག་ 149
20. 路茹赛保 ལུག་རུ་མེར་པོ། 152
21. 路茹木保 ལུག་རུ་ལྷུག་པོ། 153
22. 榜间茶保 སྤང་རྒྱན་མོ་པོ། 155
23. 榜间恩保 སྤང་རྒྱན་ལྷོ་མོ་པོ། 157
24. 折朶哇 རྩེག་པ། 159
25. 席茹加故 ཕྱི་ཕྱག་རྒྱ་གུག་ 161
26. 席茹隆 ཕྱི་ཕྱག་ལ། 162
27. 胜底 རྩོན་ཉིག་ 163
28. 聂杂 ལམེར་རྩ། 164
29. 桑子那保 རང་མ་རྩི་ནག་པོ། 165
30. 优姑兴嘎保 ལུག་ལིང་དཀར་པོ། 166
31. 阿加伍拉 ཨ་བྱག་ལྷག་ལག་ 168
32. 芒间色尔保 མིང་ཚན་མེར་པོ། 169

33. 美多漏梅 མེདྲག་ལུག་མིག 171
34. 俄吉豆尔 རྩོལ་ལྷུ་རི 172
35. 阿夏塞尔卷 ཨ་ཕྱག་ག་ཟེར་འཛོམས། 174
36. 象泽尔 ལྷུང་ཚེར། 175
37. 松觉底打 ལྷམ་རྩུ་ཉིག་ད། 176
38. 优姑兴 ལུག་ཤིང། 177
39. 索贡 ལྷོ་ལག་ད། 178
40. 玛鲁巴楂 མ་རུ་པ་ཅ། 179
41. 冬布茶绝 དེས་མ། 181
42. 卓罗沙增 ལྷོ་ལོ་ས་འཛོན། 184
43. 加拘玛 ལྷག་ས་ལྷུ་མ། 185
44. 尼哇俄井 ལྷི་པ་འོ་ཅན། 186
45. 当更那保 དང་ལྷན་ནག་པོ། 187
46. 古底弄几 དག་ཅི། 189
47. 挡普 དམ་ཕྱག 190
48. 劣玛 རད་མ། 191
49. 帮子毒乌 ལྷང་ཅི་དོ་པོ། 192
50. 象泽嘎保穷哇 ལྷུང་ཚེ་དཀར་པོ་རྩུང་བ། 193
51. 象泽嘎保 ལྷུང་ཚེ་དཀར་པོ། 194
52. 象泽 ལྷུང་ཚེ། 196
53. 陆眉曼巴 ལུག་མིག་དམན་བ། 197
54. 金日达毒 ལྷན་ག་ཟིམ་རྟག་ད། 198
55. 支羊故 ལྷོ་ལག་པ། 199
56. 扎托巴 ལྷོ་ལག་པ། 200
57. 巴夏嘎 བཤག། 200
58. 崩色 བོད་མེང། 202
59. 夏规松巴 ཕ་རྟོད་སྤྱག་པ། 203
60. 夏岗哇 ཕ་རྟོད་བ། 204

61. 切才尔 ཕྱི་ཚོང་། 205
62. 切泽曼巴 ཕྱི་ཚོང་དམན་པ། 206
63. 遗芒 དབྱི་མོང་། 206
64. 匝赤 ཅུ་མཐོག་ལ། 207
65. 佐信巴 བཙོད་གན་པ། 208
66. 掺嘎尔 ཚན་དཀར། 209
67. 索罗玛尔布 སྐོལ་དམར་པ། 210
68. 察皖 ཚོང་ཕྱོག། 212
69. 信梯曲尼 འི་མ་ཐིག་རྒྱུ་འཛིབ། 213
70. 沙对嘎保 གཟམ་འདུད་དཀར་པ། 214
71. 育莫得伍近 ལུ་མོ་མདེའུ་འབྱིན། 215
72. 拉堆 ར་དུག 216
73. 索罗嘎保 སྐོལ་དཀར་པ། 217
74. 色嚇 གསེར་ཅིག 218
75. 阿仲嘎保 ཨ་གྲོང་དཀར་པ། 219
76. 欧缺折 ལུག་ཚོས་འབྲུག། 220
77. 滚巴加下 རོན་པ་རྒྱ་ཁྱ། 221
78. 其米 དབྱི་མོང་། 223
79. 垦擦尔崩 མཁན་ཚོར་བོང་། 224
80. 嘎地 གཤིག 225
81. 嘎地那保 ཅི་ལེག་དམ། 226
82. 打莫拥登 ཏ་མུག་དམུང་ལུ་མ། 228
83. 达莫吉觉 ལྷག་མོ་བཅད་འབྱོར། 229
84. 劣玛加哇玛保 རད་མ་འབྲུར་བ་དམར་པ། 230
85. 扎加哈保 ཟག་སྐྱུ་ཉ་པ། 231
86. 布尔青 སྐོར་ཚོན། 232
87. 切乌森玛 ཕྱི་འཕམ་ན་མ། 233
88. 才登 མཚོ་ལུ་མ། 235

89. 塞交赛保	གཞེར་འཛོམས་མེར་པོ།	238
90. 由格兴那保	ལུག་གིང་ནག་པོ།	240
91. 罗尼	ལུག་མཉེ།	241
92. 罗莫尔	ལུག་མེད།	242
93. 赛保古折	མེར་པོ་རྒྱུ་ལ།	244
第六节 湿生草类	ས་བཅད་དུག་པ། ར་འདམ་སྐྱེ་བའི་རྩ།	245
1. 塔让	ཐར་རམ།	245
2. 出芒	ཐུང་མད།	248
3. 傍玛	འཕང་མ།	251
4. 贾贝曼巴	རྒྱལ་མཚན་མཚན་པ།	254
5. 拉贡	ལྷ་མོ།	255
6. 哇尔哇达	བར་བ་ཏ།	259
7. 地达加布玛	རྟིག་ཏ་ལུག་ས་ལུག་མ།	260
8. 尼牙折触威奥	གཉི་ཉི་ལོ།	262
9. 打把巴	ཏ་ཐག་ས་པ།	264
10. 冬纳冬迟	ལྷ་ས་བུ་ལྷག་གཅོད།	265
11. 巴丫	ཐལ་ལག།	267
12. 夏坡子	ཕ་ལོ་རྩ།	268
13. 汪拉曼巴	དབང་ལག་དམན་པ།	269
14. 汪拉	དབང་ལག།	270
15. 樟嘎	ཚམ་ཀ།	272
16. 子子洒增	ཙི་ཙི་ས་འཛིན།	273
17. 扎阿哇曼巴	རྩ་ཨ་མ་དམན་པ།	274
18. 猴莫然	གུ་མོ་མ།	275
19. 塞嘎尔	སེད་དག་པ།	276
20. 塞木底巴	སེད་སྐྱུག་ཐམ་པ།	277
21. 速嘎哇	སྐབ་ཀ་པ།	278
22. 欧白玛保	ལུང་པ་ལ་དམན་པོ།	279

23. 欧打巴完保 ལུང་པ་ལྷོན་པོ། 280
24. 欧白赛保 ལུང་པ་ལ་ལེར་པོ། 281
25. 甲别 རྒྱལ་ལོ། 282
26. 岗知嘎保 ཀམ་ཚི་དཀར་པོ། 284
27. 浪挪 ལཱ་ལོ། 285
28. 贾子豆罗 རྒྱ་ཚི་དུག་ལོ། 286
29. 浪拉嘎保 ལུང་ལྷ་དཀར་པོ། 287
30. 浪挪赛保 ལུང་ལྷ་ཤེར་པོ། 288
31. 龙肖 ལུང་ཤོ། 289
32. 甲地然果 ལྷག་མ་ཉིག་དཀར་པོ། 290
33. 吉子玛保 འཛིབ་ཚི་དམར་པོ། 291
34. 吉子青模 འཛིབ་ཚི་ཚེན་མོ། 292
35. 尼牙罗 ལྷ་ལོ། 294
36. 曲茹 ལུ་རུ། 295
37. 地达加布 ཉིག་ཏ་ལྷག་མ་ལྷག་ 296
38. 直打洒增 འཛི་ཏ་མ་འཛིན། 297
39. 冷格路茹赛保 ཚན་ལྷིག་ལྷག་ཏུ་ལེར་པོ། 298
40. 甲肖 རྒྱ་ཤོ། 299
41. 曲子嘎保 ལུ་ཚི་དཀར་པོ། 301
42. 冬那端迟 ལུ་མ་ནག་དོ་མ་མཁྲིས། 302
43. 帕下嘎 པ་ཤ་ཀ། 303
44. 桑子嘎保 ཟངས་ཚི་དཀར་པོ། 304
45. 象才那保 བར་མཚོ་ནག་པོ། 305
- 第七节 灌木、乔木类 མ་བཅད་བདུན་པ། ཤིང་སྡེ་རིག་མ་གྱི་སྐྱེན་རྗེས།
..... 306
1. 达勒 དལི། 306
2. 达玛 ལྷག་མ། 308
3. 察尔列 ཚར་ལེབ། 309

4. 腰冒 ཡོག་མོ།	310
5. 吉尕尔 རྒྱུ་བའོ་ཚལ།	311
6. 拉堆玛保 ར་དུག་དམར་པོ།	314
7. 扎玛曼巴 བུ་མ་དམར་པོ།	316
8. 汪布 འམ་བུ།	317
9. 作毛兴 མཚོ་མོ་ཤིང།	319
10. 根扎嘎任 ཀག་ཤི།	320
11. 赛哇 མེ་བ།	322
12. 扎玛 བུ་མ།	323
13. 力醒 ལི་ཐིང།	324
14. 色象那玛 སི་ཅེ་ཤི་ར་ལྷ་མ།	327
15. 玛尔 མགལ།	328
16. 垦育拉 མཁུ་ལུ་རག།	329
17. 写细 དབྱེད་གཤི།	330
18. 甘打嘎日 ཀག་ཤི་རི།	331
19. 甲秀 གུ་ཤུ།	333
20. 仲美兴 རྩོན་མོ་ཤིང།	334
21. 塔尔兴 དར་ཤིང།	337
22. 兴角柔玛 ཤིང་རྩུ་ར་ལུ་མ།	339
23. 赛亚 བལེ་ཡབ།	340

附录 རྩེད་པུང།	342
--------------------	-----

中文名称索引	345
--------------	-----

拉丁学名索引	357
--------------	-----

绪言

བརྗོད་གཞི།

畜牧业在每个民族的发展早期都是相当发达的，我国早在远古时期，已有伏羲氏教人们结网捕猎、饲养家畜的传说。根据陕西省西安市半坡氏族遗址中发现，早在六七千年前我国劳动人民就已经开始饲养猪、狗、牛、羊和鸡等家畜家禽。至今畜牧业仍然是我国农业生产的重要生产行业之一。要发展畜牧业生产就必须防治畜禽疾病，因此我国兽医的发展历史亦很早，而且不管今后的畜牧业怎样发展，兽医药是不可缺少的。

我国最早的兽医鼻祖相传是黄帝时期的马师皇。在西汉时期的《列仙传》（公元前 206~209 年）中，就有马师皇用草药和针灸治疗畜病的记载，近代国内外农业、医学、考古学家研究，一致公认他为我国古代十大名医之一。

我国古代的兽医本草与人医本草是分不开的。如我国最早的一本人医本草《神农本草经》，记有本草药 365 种，其中就有“柳叶治马疥，牛扁治牛病，梓白皮治猪疮”，这是我国兽医本草的最早记载之一。在汉代的《居延汉简》和《流沙坠简》也有好几则兽医木简的记载，如《居延汉简》中就有“治马头涕出方”，在《流沙坠简》中也有“治马伤水方”的记载。这就证明了我国汉代兽医本草已经发展到一定的水平。公元六世纪，后魏贾思勰所撰的《齐民要术》是我国古代保存最完整的一部古农书，其中卷六共收录了兽医方 40 多个，可治马、

驴、骡、猪、牛、羊的许多疾病，在药物剂型方面有汤剂、散剂、酒剂、膏剂和熏剂等。

公元七世纪初期松赞干布统一西藏后，其大臣叶咪三扎波创造了藏文。根据《吐蕃王朝世系明鉴》记载：公元641年文成公主进藏时带去了百工技艺人员和大批书籍，在这些书籍中有医方百种，诊断法五种，医疗器械六种，医学论著四种。这批书籍运到西藏后，由医生哈相、马和德和达马郭嘎等译成藏文，取名为《医学大全》。松赞干布非常重视医学的发展，曾从内地聘请了汉医韩文海，从印度聘请了印医巴热达扎，从大食（现波斯湾地区）聘请了喀列那等到西藏行医讲学。他们一边行医，一边培训医徒，并共同编写了《无畏的武器》，这部医书兼收了汉医、印医和波斯医学的长处，记载了5种诊法，6种治法和408个处方的应用。在公元八世纪，著名藏医药家老宇妥·元丹贡布著有《四部医典》一书，该书吸收了《医学大全》、《无畏的武器》和《月王药珍》等著作的精华，并总结了藏医药的临床经验，亦收录了中医学、印度医学和波斯医学的内容。据《白玛嘎莫》记载：金城公主之子赤松德松不但重视人医的发展，也非常兽医，曾从内地聘请了著名兽医到藏区行医讲学、著书立说，对藏兽医药的发展起了重要的推动作用。这些著名兽医在行医讲学的同时，共同编写了《论马宝珠》、《医马论》两部书籍。这两部书成为藏兽医药史上最早的藏兽医药专著。公元十一世纪末或十二世纪初，藏医药学家老宇妥·元丹贡布的第十三代后裔小宇妥·元丹贡布在他所著的《七美那真》一书中叙述了牛肺疫的防治方药一洛则，还记载有马病的防治经验。其后一位名叫元旦加错的西康人在他的著作《参德则根》也叙述了畜病的防治经验，提出了有关牛口蹄疫、马的腹痛病、家畜中毒和牛羊病的防治方法。以上均为有关藏区畜牧兽医方面的古农书，为我们研究藏兽医本草提供了参考文献。